

fige, hvorledes Regeringen i sin Tid vil stille sig til det, hvilket Forslag den i saa Henseende vil fremkomme med, om man vil vælge det ene eller det andet af disse Alternativer. Men hvad jeg kan gøre i dette Øjeblik, er at gøre de Herrer bekendte med, hvad der i saa Henseende staar paa Tapetet, hvad der i det hele i denne Retning er Tale om.

Hvad nu endelig det 3dje Spørgsmaal angaar, Apotekervæsenet, saa er dette ogsaa et Spørgsmaal, om hvilket der er og vil blive meget forskellige Meninger, og som det derfor, efter min Anskuelse, slet ikke kan nytte at drage ind under denne Sags Behandling. For det første maa Spørgsmaalet kræve en overordentlig stor Række af forberedende Undersøgelser, og dernæst, naar disse forberedende Undersøgelser ere endte, vil det endda sikkert vise sig, at der vil være meget forskellige Meninger om den Ordning, der saa skal indtræde. Vrede Medlemmer, som have haft Ordet i Dag, have jo ogsaa allerede udtalt meget forskellige Meninger besangaaende. Jeg vil tilstaa, at jeg tror, at det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Verntsen) ikke var rigtig konjunkt paa dette Punkt; han talte ud fra forskellige Synspunkter. Men det kunne vi jo altid nærmere komme til. Det, som for mig er meget magtpaaliggende, er at gøre opmærksom paa, at det er et stort Spørgsmaal, og at det, naar vi komme til at diskutere det, vil vise sig, at der er overordentlig forskellige Meninger baade i og uden for denne Sal om, hvilken Vej man skal gaa. Jeg tror, at naar der skal gøres noget bethdeligt i Retning af at reformere Apotekervæsenet, saa vil det være nødvendigt først og fremmest at foretage den Organisation, som den første ærede Taler her i Dag berorte, nemlig en Afsløsning af de reelle Privilegier ved et Slags Amortisation, eller hvorledes man nu vil gøre det. Det er noget, der kan gøres. I Sverige er man i Begreb med at gøre noget lignende. Men det er en Sag, som, hvis man ikke vil handle i Blinde, kræver meget bethdelige Forberedelser med Burederinger og Beregninger og deslige; det vil i saa Henseende ogsaa være nødvendigt at være forsigtig af den Grund, at man ikke kan vente, at Staten vil gøre finansielle Ofre for denne Sag. Det er noget, som ogsaa den ærede første Taler var enig i, at der kunde ikke være Tale om, at Statskassen skulde paatage sig det. Altsaa det blev en hel økonomisk Operation, som man kun kan stride til efter en meget nøjagtig Undersøgelse af Forholdene, efter at man har gjort sig klart, hvad der efterhaanden

skal udløses og amortiseres, og efter at man har lagt en mulig og gennemførlig Plan for Amortisationen. Men naar vi saa tænke os, at vi ere over de Forberedelser og af med de reelle Privilegier, og for saa vidt altsaa have fri Hænder, komme Meningsforskellighederne frem. Der vil da for det første komme det Spørgsmaal frem, om man skulde gaa en Vej, som jeg formoder, at det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds mente, at man skulde gaa, men som er slet modsat den, som Farmaceuterne ønske, man skal gaa, nemlig at gøre det saakaldte Apotekervæsen frit, om just ikke i den Forstand som i England og Amerika, hvor man siger, at enhver Mand, selv om han ikke kan lide Jorstel paa Galomel og Arsenik, skal have Lov til at være Apoteker, men saaledes at enhver farmaceutisk Kandidat f. Ex. skulde have Lov til at nedlægge sig som Apoteker. Det er aldeles ikke den Ordning, som Farmaceuterne ønske, og det er en Ordning, som jeg for min Part ogsaa tror, man maa have store Betænklichkeiten ved, fra andre Sider betragtet. Jeg maa nemlig gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at dersom man vælger en saadan Ordning, kan man fornuftigvis ikke holde paa Taksterne. De to Ting hænge sammen: Monopol, Privilegievæsen og Takster paa den ene Side, og fri Konkurrence og fri Priser paa den anden Side, og derfor kan man ikke trøste sig med, hvis man vil gaa den Vej, at man har Takster, som sikre en imod at komme til at betale for meget. Det var nu en Maade, man kunde tænke sig Sagen ordnet paa. Saa kommer der forskellige andre Maader, og da navnlig den Maade, som den ærede første Taler gjorde sig til Talsmand for, og det er den, som jeg kortelig vil betegne ved, at man mere ser hen til Farmaceuternes Interesse end til Publikum og Befolkningens, og hvor man først og fremmest gør det Spørgsmaal, hvorledes man skal lave den Ting paa en saadan Maade, at Farmaceuterne kunne være tjente dermed. Hvad denne Ordning angaar, kan den ogsaa tænkes udført paa flere Maader, men jeg vil ikke dvæle meget derved, fordi jeg er temmelig overbevist om, at den Maade, Farmaceuterne nærmest ønske, vil næppe bliver den, som Flertallet i dette Ting ønsker, fordi, det tror jeg mig overbevist om, her vil man kun i anden Række se paa Farmaceuternes Interesser, men i første Række paa Befolkningens; vil man gaa den Vej, maa der oprettes flere Apoteker, om ikke i Byerne og Kjøbenhavn, saa dog paa Landet, og skal der oprettes et stort Antal Landapoteker, vil det sikkert vise sig, at de ikke kunne betale sig, og det vil